

Jednym z najtrudniejszych okresów w hodowli jest pierwszy rok wychowu źrebiąt. Najbardziej krytyczne momenty to te, kiedy diametralnie zmieniają się warunki i środowisko bytowania, a więc narodziny, odsadzenie i pierwsza zima. Gdy bezpiecznie przejdziemy z naszymi źrebiętami przez te trzy okresy, wkraczają one w kolejne etapy rozwoju – mamy już wówczas do czynienia z młodzieżą czyli kolejno z rocznikami i dwulatkami, a więc końmi starszymi, bardziej odpornymi i przede wszystkim dużo bardziej samodzielnymi niż miało to miejsce w pierwszym roku ich życia. Na czym więc ma polegać nasza opieka w poszczególnych etapach ich dojrzewania i co jest niezbędne, aby roczniki i dwulatki prawidłowo rosły i się rozwijały?

Z weterynaryjnego punktu widzenia najistotniejsza jest tutaj profilaktyka – regularne odrobaczanie i terminowe szczepienia na choroby zakaźne, w tym tężec. Wszystkie inne czynności weterynaryjne związane są najczęściej z żywym temperamentem młodzieży lub niedostosowaniem wielkości pastwisk do ilości ich użytkowników - przebywanie zbyt dużej grupy na małej przestrzeni zwiększa ryzyko powstania skaleczeń i wszelkiego rodzaju urazów mechanicznych. Dlatego naszym zadaniem jest dobre przygotowanie wybiegów i pastwisk, aby młodzież mogła bezpiecznie wypasać się i korzystać do woli z tego beztroskiego czasu harców i zabaw na świeżym powietrzu.

Z perspektywy standardu zachowania zwierząt roczniki to przede wszystkim olbrzymia żywotność i energia, czasami trudna do okiełznania. W okresie tym powoli zaczyna się wychowanie i układanie konia, czemu służą wspólne spacery poza pastwisko, pozwalające na poznawanie nowego, obcego świata oraz regularne zabiegi pielęgnacyjne. Ewentualne delikatne lonżowanie w tym okresie to duży łuk i powolne tempo. Pamiętajmy tutaj także, że choć roczniak zaczyna już powoli budować pewność siebie, psychicznie nie jest najczęściej jeszcze gotowy na duży stres.

Z hodowlanego punktu widzenia u roczników zwraca się uwagę na podobne problemy jak w przypadku odsadów, gdyż nadal trwa ich intensywny wzrost i rozwój. Przekwalifikowanie z grupy odsadów do roczników ma charakter bardziej formalny, związany z zaszeregowaniem źrebaka do określonego rocznika. Źrebięta, które urodziły się zimą lub wczesną wiosną odsadzone są zwykle w lecie lub początkiem jesieni i rocznikami „stają się” zimą. Jest to dla nich trudny okres, gdyż jest to pierwsza zima w ich życiu, którą spędzają samodzielnie, bez opieki matek. Po jej przetrwaniu jest im już dużo łatwiej. Nadchodzi wiosna i pastwisko, a jednocześnie potrzeby pokarmowe są na nieco niższym poziomie niż w pierwszych miesiącach po odsadzeniu, kiedy

zapotrzebowanie na wysokowartościowe białko oraz składniki mineralne i witaminy jest wysokie i dawka pokarmowa musi te potrzeby zaspokoić. W momencie nadejścia wiosny, gdy konie stopniowo są wypuszczane na coraz dłuższy czas na pastwisko, na którym mogą korzystać z bogactwa młodej trawy, potrzeby te są zaspakajane w dużej mierze właśnie przez zielonkę. Jest ona bardzo chętnie pobierana przez roczniaki i w znacznie większej ilości niż w okresie, gdy były kilkumiesięcznymi źrebakami i pastwisko stanowiło dla nich głównie „plac zabaw”.

W początkach sezonu pastwiskowego rocznikom nadal jest podawana pasza treściwa w postaci owsa z dodatkami oraz siano. Zmniejsza się tylko ich ilość, aby stopniowo przestawić układ pokarmowy i bytującą w nim mikroflorę na przyjmowanie paszy objętościowej soczystej czyli zielonki. Niemniej jednak nawet w okresie najbogatszego w składniki pokarmowe pastwiska nie powinniśmy rezygnować w diecie roczniaków z dobrego suplementu, wspierającego prawidłową mineralizację i kształtowanie układu kostnego. Preparat taki powinien przede wszystkim zawierać te składniki mineralne, które mają istotne znaczenie w procesie kształtowania struktur kostnych, oczywiście w zalecanych ilościach i proporcjach. Jest to przede wszystkim: wapń, fosfor, miedź, mangan i kobalt. Inne dodatki czy pasze uzupełniające są w tym wiosenno-letnim okresie zbyteczne, gdyż zielonka ma wówczas najbogatszy skład mineralno-witaminowy i poza istotnie zredukowaną dawką owsa i siana młodzież w tym okresie niczego więcej nie potrzebuje.

Musimy zdawać sobie sprawę, że w przypadku roczniaków, nawet jeśli je właściwie i zgodnie z ich aktualnymi potrzebami żywimy, trudno jest uzyskać u nich doskonałą kondycję. Są one bowiem w tym okresie jeszcze mało harmonijnie i nieproporcjonalnie zbudowane, często wręcz niezgrabne i nie sprawiają wrażenia jakoby w przyszłości miały zachwycać urodą i eksterierem. Prowokuje nas to często do niewłaściwej oceny kondycji i stanu odżywienia, powodując niepotrzebne dokarmianie czy zmianę diety. Pamiętajmy, że jest to zjawisko przejściowe, gdyż już 1,5-letnie i dwuletnie konie sprawiają znacznie lepsze wrażenie.

